ஆசார்யஹ்ருதயம்.

ஸூத்ரம் - 189

"மனஞ்செய் எல்லையில் ஞான வின்பத்தை நின்மலமாக வைத்தவர் ஞானப்பிரானை ஞானத்துவைம்மி னென்றவிது, தத்வவிவேக நித்யத்வாநித்யத்வ நியந்த்ருத்வ ஸெளலப்ய ஸாம்யாஹங்காரேந்த்ரியதோஷபல மந:ப்ராதாந்ய கரணநியமந ஸுக்ருதிபேத தேவாஸுர விபாக விபூதியோக விஶ்வரூப தர்சந ஸாங்கபக்திப்ரபத்தி த்வைவித்யாதிகளாலே அன்றோதிய கீதாஸமமென்னும். "

கீதை அத்யாய எண்: 1,2,3:

கருத்து: தத்வவிவேகம்

ஆத்ம நித்யத்வம் , ஜீவபரபேதம் , ஜீவர்களுக்குள் பரஸ்பர பேதம் :

"நத்வே வாஹம் ஜாது நாஸம் நத்வம் நேமே ஜநாதிபா: நசைவ நபவிஷ்யாம: ஸர்வே வயமத: பரம் - நான் முன் சென்ற காலத்தில் இல்லை என்கிறதில்லை, இருந்தேன்; நீயும் இல்லை என்கிறதில்லை, இருந்தாய்; இங்கு வந்திருக்கிற அரசர்களும் இல்லை என்கிறதில்லை, இருந்தார்கள்; நானும் நீயும் அரசர்களுமாகிற எல்லோரும் இனி வரும் காலத்தில் இல்லையாவோம் என்பதில்லை, இருப்போம்." - ஸ்ரீகீதை, 2:12

ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் :

"தேஹிநோஸ்மிந் யதா தேஹே கெளமாரம் யெளவநம் ஜரா, ததா தேஹாந்தரப்ராப்தி: தீரஸ் தத்ர நமுஹ்யதி - ஒரு சரீரத்திலிருக்கிற ஆத்மாவிற்கு அந்தச் சரீரத்தில் வருகிற இளமையும் யெளவனமும் முதுமையும் பற்றி எப்படி வருத்தமில்லையோ அப்படியே வேறு சரீரத்தை அடைகிறதும் வருத்தமில்லை; அந்த விஷயத்தில் தைரியமுள்ளவன் மயக்கத்தை அடையமாட்டான்." - ஸ்ரீகீதை, 2:13

திருவாய்மொழி:

ஜீவபரபேதம் , ஜீவர்களுக்குள் பரஸ்பர பேதம் :
"அடியேனுள்ளான்" - திருவாய்மொழி, 8:8:2

ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் :
"சென்று சென்று பரம்பரமாய்" - திருவாய்மொழி, 8:8:5.

கீதை அத்யாய எண்: 4:

கருத்து: நித்யத்வ அநித்யத்வங்கள்

ஆத்ம நித்யத்வ தேஹ அநித்யத்வங்கள் :

"அந்தவந்த இமே தேஹா நித்யஸ்யோக்தாச் சரீரிண:, அநாசிநோப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத் யுத்யஸ்வ பாரத - நித்யனாயும் அழிவில்லாதவனாயும் அறிகின்றவனாயும் இருக்கிற ஆத்மாவினுடைய இந்தச் சரீரங்கள் அழியக்கூடியவைகளாகச் சொல்லப்படுகின்றன; ஆகையால் பரத குலத்தில் பிறந்தவனே! போரினைச் செய்வாய்" - ஸ்ரீகீதை, 2:18

"நஜாயதேம்ரியதே வா கதாசித் நாயம் பூத்வா பவிதாவா நபூய:, அஜோ நித்ய: சாச்வதோயம் புராணோ நஹந்யதே ஹந்யமாநே சரீரே - இவ்வாத்மா ஒருகால் பிறப்பதுமில்லை, இறப்பதுமில்லை; இவ்வாத்மா கல்பாதியில் தோன்றி மீண்டும் கற்பத்தின் முடிவில் இல்லாமல் போகிறான் என்பதுமில்லை; இவ்வாத்மா பிறப்பில்லாதவன்; என்றுமுள்ளவன்; ஒரு நீலையாயிருப்பவன்; முன்புமிருக்கிறவன்; ஆதலால் சரீரம் கொல்லப்பட்டாலும் ஆத்மா கொல்லப்படமாட்டான்" - ஸ்ரீகீதை, 2:20

"வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநியதா விஹாய நவாநி - மனிதன் எப்படி கிழிந்துபோன உடைகளை விட்டு நீக்கி வேறான புதிய உடைகளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறானோ அப்படியே ஆத்மாவும் பழையதான சரீரத்தை விட்டுவிட்டுப் புதியதாயும் வேறாயுமிருக்கிற சரீரத்தை அடைகிறது" - ஸ்ரீகீதை, 2:22

திருவாய்மொழி:

ஆத்ம நித்யத்வ தேஹ அநித்யத்வங்கள் :

"மின்னின்னிலையில மன்னுயிராக்கைகள்" - திருவாய்மொழி, 1:2:2.
"உள்ளது மில்லதும்" - திருவாய்மொழி, 1:2:8

கீதை அத்யாய எண்: 5:

கருத்து: நியந்த்ருத்வம்

ஈச்வரன் சேதந அசேதந சரீரி :

"பூமிராபோநலோ வாயு: கம் மநோ புத்தி ரேவச - பூமி தண்ணீர் தீ காற்று ஆகாயம் மனம் புத்தி அஹங்காரம் என எட்டு வகையாக வேறுபட்டிருக்கிற இந்த மூலப்பகுதி என்னுடையதென்று அறிவாயாக; தோள்வலி பொருந்திய அர்ஜுனா! இம்மாயை தாழ்ந்தது; இதைக்காட்டிலும் வேறானதும் எதண்ணால் இந்த உலகம் தரிக்கப்படுகிறதோ அப்படிப்பட்டதுமான என்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபமான சரீரம் இதனிலும் சிறப்புடையது என்று அறிந்துகொள்" - ஸ்ரீகீதை, 7:4,5

ஈச்வர நியந்த்ருத்வம் :

"ஸர்வஸ்ய சாகம்ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்டோ மத்தஸ்ம்ருதி: ஞாநம் போஹநஞ்ச - எல்லாப் பொருள்களினுடைய உள்ளத்தில் நான் இருக்கிறேன்; என்னிடத்திலுர்ந்தே நினைவும் அறிவும் அறிவின்மையும் உண்டாகின்றன" - ஸ்ரீகீதை, 15:15
"ஈச்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம்ஹ்ருத்தேச - தன்னால் உண்டாக்கப்பட்டதாயும் மூலப்பகுதி என்ற பெயருடையதாயும் இருக்கிற இந்தச் சரீரத்திலிருக்கிற எல்லா உயிர்களையும் மாயையாலே கர்மங்கட்குத் தகுதியான காரியங்களைச்

செய்வித்துக்கொண்டு ஸர்வேச்வரன் எல்லா உயிர்களுடைய மனங்களில் இருக்கிறான்." - ஸ்ரீகீதை, 18:61

திருவாய்மொழி:

ஈச்வரன் சேதந அசேதந சரீரி :

"உடல்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்து" - திருவாய்மொழி, 1:1:7 "கரந்த சிலிடந்தொறு மிடந்திகழ் பொருடொறும் கரந்தெங்கும் பரந்து" - திருவாய்மொழி, 1:1:10

ஈச்வர நியந்த்ருத்வம் :

"நின்றனர்" - திருவாய்மொழி, 1:1:6.

கீதை அத்யாய எண்: 6:
கருத்து: ஸெளலப்யம்

பக்திமான்கள் நிமித்தமாகவும் அவதாரப்ரயுக்தமாகவுமுண்டான அவன் ஸெளலப்யம் :

"தஸ்யாஹம் ஸுலப: பார்த்த நித்யயுக்தஸ்ய யோகிந: - எப்போதும் என்னிடம் இருக்கவேண்டும் என்று ஆசை கொண்டிருக்கிற அந்த ஞானிக்கு நான் எளிமையாய் அடையத்தக்கவன்." - ஸ்ரீகீதை, 8:14

"பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாயச துஷ்க்ருதாம், தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே - நல்லோரை நலம் புரிந்து காத்தற்கும் தீயோரைப்பொன்று நெறி போக்கற்கும் எல்லாம் முந்தை அறத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கும் யுகந்தோறும் இசைந்து நான் பிறப்பன்." - ஸ்ரீகீதை, 4:8

திருவாய்மொழி:
பக்திமான்கள் நிமித்தமாகவும் அவதாரப்ரயுக்தமாகவுமுண்டான அவன் ஸெளலப்யம் :
"பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" - திருவாய்மொழி, 1:3:1
"பல பிறப்பாய் - எளிவருமியல்வினன்" - திருவாய்மொழி, 1:3:2

கீதை அத்யாய எண்: 7:
கருத்து: ஆச்ரணீயத்வே ஸர்வ ஸாம்யம்
"ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்தி நப்ரிய: - நான் எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஸமனாய் இருக்கிறேன், எனக்குப் பகைவனும் இல்லை, நட்டோனும் இல்லை, பக்தியோடு யாவர் என்னை வணங்குகிறார்களோ அவர்கள் என்னிடத்தில் இருக்கிறார்கள், நானும் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறேன்." - ஸ்ரீகீதை, 9:29
திருவாய்மொழி:
"முற்றவும் நின்றனன்" - திருவாய்மொழி, 1:2:6

கீதை அத்யாய எண்: 8:
கருத்து: அஹங்காரத்தின் தோஷம்
"அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே - மூலப்பகுதிதியினுடைய மூன்று குணங்களால் பலவகையாகச் செய்யப்படுகின்ற காரியங்களை அறிவில்லாத இந்தச் சீவன் அஹங்காரத்தால் 'நான் செய்கிறேன்" என்று நினைக்கிறான்." - ஸ்ரீகீதை, 3:27
திருவாய்மொழி:
"நீர்நும தென்றிவை வேர் முதல்மாய்த்து" - திருவாய்மொழி, 1:2:3

கீதை அத்யாய எண்: 9:
கருத்து: இந்த்ரிய பலம்
இந்த்ரியப்ராபல்யம் :
"யத்தோஹ்யபி கெளந்தேய புருஷஸ்ய விபச்சித:, இந்த்ரியாணிப்ரமாதீநி ஹரந்திப்ரஸபம் மன்ன: - மனத்தினை வெல்ல வேண்டும் என்று முயற்சி செய்கின்ற ஒரு மனிதனுடைய மனத்தினை, கலங்கச் செய்கின்ற இந்திரியங்கள் வலியனவாய் இழுத்துக்கொண்டு போகின்றன." - ஸ்ரீகீதை, 2:60 திருவாய்மொழி:
"விண்ணுளார் பெருமாற்கடிமை செய்வாரையுஞ் செறுமைம்புலன்" - திருவாய்மொழி, 7:1:6

கீதை அத்யாய எண்: 10:
கருத்து: மந:ப்ராதாந்யம்

மநஸ்ஸினுடையப்ராதாந்யம் :

"சஞ்சலம் ஹி மநக்ருஷ்ண - காற்றினைப் போன்று அந்த மனத்தை அடக்குதலும் செய்யமுடியாத காரியம் என்று நினைக்கிறேன்" - ஸ்ரீகீதை, 6:34 "அஸம்சயம் மஹாபாஹோ மநோ - அர்ஜுனா! மனத்தினை அடக்குதல் மிக அரிது, சஞ்சலம் உள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை, அப்படியிருப்பினும் பயிற்சியாலும் வைராக்கியத்தாலும் அடக்கப்படுகிறது." - ஸ்ரீகீதை, 6:35

திருவாய்மொழி:

"மனத்தை வலித்து" - திருவாய்மொழி, 5:1:4

கீதை அத்யாய எண்: 11:

கருத்து: கரணநியமநம்

"தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய - அத்தகைய எல்லா இந்திரியங்களையும் அடக்கி என்னுடைய திருமேனியில் மனத்தினை நிறுத்தி நிதானமாக என்னையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கக் கடவன்; எவனுக்கு இந்திரியங்கள் தன்வசத்தில் இருக்கின்றனவோ அவனுக்குப் புத்தியானது ஒரே நிலையில் நிலைத்திருக்கிறது." - ஸ்ரீகீதை, 2:61

"ஸர்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மநோஹ்ருதி நிருத்யச -ஜ்ஞானத்திற்கு வழியான எல்லா இந்திரியங்களையும் விஷயங்களில் போகாமல் அடக்கி மனத்தினை இதயத்தில் நிறுத்தியும்" - ஸ்ரீகீதை, 8:12

திருவாய்மொழி:

"உள்ளமுரை செயலுள்ள விம்மூன்றையு முள்ளிக்கெடுத்து" - திருவாய்மொழி, 1:2:8

கீதை அத்யாய எண்: 12:
கருத்து: ஸுக்ருதி பேதம்
"சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநாஸ் ஸுக்ருதிநோர்ஜுந - ஏ அர்ஜுனா! தன்னின்றும் நீங்கிய செல்வத்தை மீண்டு விரும்புகிறவனும், வறியனாக விருந்து செல்வத்தை விரும்புகிறவனும், பகவானை அடைய விருப்பமுள்ளவனும் ஆன நால்வகைப்பட்ட நல்வினையையுடைய மக்கள் என்னை வணங்குகிறார்கள்." - ஸ்ரீகீதை, 7:16
திருவாய்மொழி:
ஆர்த்தனானப்ரஷ்டைச்வர்ய காமன்
"பெருநாடுகானவிம்மையிலே பிச்சை தாங்கொள்வர்" - திருவாய்மொழி, 4:1:1 ஜிஜ்ஞாஸுவான கேவலன்
"இறுகலிறப்பென்னும்" - திருவாய்மொழி, 4:1:10
அர்த்தார்த்தியான அபூர்வைச்வர்யகாமன்
"குணங்கொள் நிறைபுகழ் மன்னர்" - திருவாய்மொழி, 4:1:8
ஜ்ஞாநியாகிற பகவச்சரணார்த்தி
"திருநாரணன்தாள் காலம் பெறச் சிந்தித்துய்ம்மின்" - திருவாய்மொழி, 4:1:1

கீதை அத்யாய எண்: 13:
கருத்து: தேவாசுர விபாகம்
"த்வெள பூதஸர்க்கெளலோகேஸ்மிந் தைவ ஆஸுரஏவச. தைவீ ஸம்பத் விமோக்ஷாய நிபந்தாயாஸுரீமதா - இவ்வுலகத்தில் தெய்வம் என்றும் ஆசுரம் என்றும் கர்மங்களைச் செய்யும் மக்களுடைய பிறப்பு இரண்டு வகை." - ஸ்ரீகீதை, 16:6

திருவாய்மொழி:
"அரக்கரசுரர் பிறந்தீருள்ளீரேல்" - திருவாய்மொழி, 5:2:5
"நண்ணாவசுரர் - நல்லவமரர்" - திருவாய்மொழி, 10:7:5

கீதை அத்யாய எண்: 14:
கருத்து: விபூதி யோகம்
"ஹந்த தே கதயிஷ் யாமி விபூதீராத்மநச்சுபா: - குருகுலத்தில் பிறந்தவனே! என்னுடைய நல்லவையும் தீயவையுமான செல்வங்களைச் சொல்லுகிறேன்; அந்தோ! என்னுடைய செல்வத்தின் முடிவிற்கு எல்லையில்லை." - ஸ்ரீகீதை, 10:9 திருவாய்மொழி:
"புகழுநல்லொருவன்" - திருவாய்மொழி, 3:4:1
"நல்குரவும்" - திருவாய்மொழி, 6:3:1
"மாயாவாமனன்" - திருவாய்மொழி, 7:8:1

கீதை அத்யாய எண்: 15:

கருத்து: விச்வரூப தர்சநம்

"பச்யாமி தேவாம்ஸ்வ தேவ தேஹே ஸர்வாம்ஸ்ததா பூதவிசேஷஸங்காந் - ஓ தேவனே! உலகமே உருவமான உன்னுடைய சரீரத்தில் எல்லாவிதமான தேவர்களையும் அப்படியே பிராணி விசேஷங்களின் கூட்டங்களையும் பிரமனையும் பிரமனுடைய அதீனத்திலிருக்கிற சிவனையும் தெய்வலோகத்திலுள்ள எல்லா இருடிகளையும் பாம்புகளையும் பார்க்கிறேன்." - ஸ்ரீகீதை, 11:15

திருவாய்மொழி:

"நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானாய் சீரார் சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாயயனானாய்" - திருவாய்மொழி, 6:9:1

கீதை அத்யாய எண்: 16:
கருத்து: ஸாங்க பக்தி

அங்கஸஹிதையான பக்தி
"மந்மநாபவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு, மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயண: - என்னிடத்தில் மனத்தினை வைத்தவனாயும் என்னிடத்தில் பக்தியையுடையவனாயும் என்னை ஆராதிக்கிறவனாயும் என்னை நமஸ்காரம் செய்கிறவனாயும் என்னைச் சரணம் அடைந்தவனாயும் இவ்விதமான மனத்தையுடையவனாய் என்னையே அடைவாய்." - ஸ்ரீகீதை, 9:34

திருவாய்மொழி:

அங்கஸஹிதையான பக்தி

"வணக்குடைத்தவ நெறிவழி நின்று புறநெறி களைகட்டுணக்குமின் பசையற" - திருவாய்மொழி, 1:3:5

"மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை நாவிற் கொண்டச்சுதன்தன்னை ஞானவிதி பிழையாமே" - திருவாய்மொழி, 5:2:9

"மாலைநண்ணி - காலை மாலை கமல மலரிட்டு - தொழு தெழுமினோ" - திருவாய்மொழி, 9:10:1

கீதை அத்யாய எண்: 17-18:

கருத்து: ப்ரபத்தி த்வைவித்யை

பக்த்யங்கத்வப்ரபத்தி
"தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா, மாமேவ யேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே - எந்தக் காரணத்தால் என்னுடைய இந்த மாயையானது, படைத்தல் முதலிய காரியங்களை விளையாட்டாகச் செய்கிற என்னால் செய்யப்பட்டதோ (அதனால்) தாண்ட முடியாதது; என்னையே எவர்கள் சரணம் அடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்த மாயையைத் தாண்டுகிறார்கள்." - ஸ்ரீகீதை, 7:14

"தமேவ சரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத - எல்லா வுலகங்களையும் ஏவுகின்றவனாயும் அடியார்கள் பக்கல் வைத்த அன்பினால் உனக்குச் சாரதியாயும் முன்னே நின்று உன்னை ஏவுகின்றவனாயும் இருக்கிற அவனையே எல்லாவகையாலும் சரணமாக அடைவாய்." - ஸ்ரீகீதை, 18:62

ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி

"ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய - எல்லாத் தர்மங்களையும் விட்டு என்னையே சரணமாக அடைவாய்." - ஸ்ரீகீதை, 18:66

திருவாய்மொழி:

பக்த்யங்கத்வப்ரபத்தி
"அவனுடையுணர்வு கொண்டுணர்ந்து" - திருவாய்மொழி, 1:3:5

ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி
"மற்றொன்றில்லை" - திருவாய்மொழி, 9:1:7
"சரணமாகும்" - திருவாய்மொழி, 9:10:5